

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 213 от ДОПК.

I. СЕКВЕСТИРУЕМО ИМУЩЕСТВО.

Нормата на чл. 213 от ДОПК въвежда в изпълнителния процес по ДОПК **принципа за пълната секвестрируемост** на имуществото на длъжника, напълно в унисон с принципа, възприет в общия граждански изпълнителен процес в нашата правна система (чл. 133 от ЗЗД и чл. 337 от ГПК). Това означава, че за което и да е парични притезание длъжникът отговаря с цялото си имущество, както и че притезанието може да бъде удовлетворено от което и да било отделно имуществено право на длъжника освен тези, които са несеквестрируеми. Тази възможност трябва да бъде съобразена главно с нуждата да се удовлетвори вискателя, тоест с размера на неговото вземане.

От този принцип законът е предвидил и изключения. Така например наследникът, приел наследството по опис, отговаря за задълженията на наследодателя само с наследственото, а не и с личното си имущество (чл. 60 от ЗН). Също, ако кредиторите на наследството са поискали неговото отделяне (чл. 67 от ЗН), кредиторите на наследника могат да се удовлетворят само от неговото лично имущество, но не и от наследеното.

Принципът на чл. 213, ал. 1 от ДОПК има и отрицателен смисъл, а именно – за дълг на длъжника не може да се посегне върху имуществено право, което не принадлежи на длъжника. В противен случай това би било незаконно посягане върху правната сфера на друго лице, което не отговаря за дълга.

II. НЕСЕКВЕСТИРУЕМО ИМУЩЕСТВО.

От принципа за секвестрируемост на цялото имущество на длъжника законът е предвидил изключение за несеквестрируемост на част от имуществените права на длъжника. Несеквестрируемостта е забрана за принудително изпълнение върху определени имуществени права на длъжника. Изпълнение върху несеквестрируемото право е недопустимо. Недопустимо е освен това и налагане на обезпечителни мерки върху такава

имущество на длъжника (чл. 198, ал. 3 от ДОПК). В този смисъл е безпредметно да се обезпечава недопустимо изпълнение.

При преценката относно секвестрируемостта на вещите за обикновено употребление на длъжника и на неговото семейство (чл. 213, ал. 1, т. 1 от ДОПК) следва да се приложи субсидиарно Списъка на вещите за обикновено употребление на длъжника и неговото семейство, върху които съгласно чл. 339, б. "а" от ГПК не може да бъде насочено принудително изпълнение (ПМС № 113 от 26.05.2003 г., обн., ДВ, бр. 51 от 03.06.2003 г.).

В случай на неспазване разпоредбите на чл. 213 от ДОПК, при налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител подлежи на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 276 от ДОПК.

III. ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ НА НЕСЕКВЕСТИРУЕМОСТТА.

Изпълнителните действия, нарушаващи несеквестрируемостта, са **унищожяеми**. До приключване на изпълнителното производство длъжникът може да се позове на несеквестрируемост. Нейното нарушаване не се санира от пропускане срока за обжалване. Но ако в резултат на изпълнителните действия трети лица са придобили права върху несеквестрируема вещ, техните права се запазват. Аргумент за това се съдържа в разпоредбата на чл. 433, ал. 3 от ГПК, която в случая може да бъде субсидиарно приложена на основание § 2 от ДР на ДОПК (също Решение № 2861/1957 г. на IV отд. на ВС).

IV. ОТПАДАНЕ НА НЕСЕКВЕСТИРУЕМОСТТА.

Съгласно постоянната съдебна практика на ВКС длъжникът се лишава от облагоите на несеквестрируемостта, когато продава/дарява единственото си жилище и кредиторът може да провежда отменителен иск – виж Решение № 855 от 04.12.2003г. по гр.д. № 123/2003г., г.о. на ВКС, Решение № 399 от 27.05.2004г. по гр.д. №668/2003г., II г.о. на ВКС.